

Új óvodavezető Vasszécsenyben

Gondom igazából azzal van, ahogyan ez a dolog zajlott és azzal hogy ezt mindenki tudomásul veszi, sőt természetesnek tekinti.

Először is azt gondolom, hogy a testületek tagjai (tisztelet a kivételnek) képtelenek valós képet alkotni, felelős szakmai döntést hozni az ilyen jellegű oktatási/nevelési intézmények vezetőiről szóló szavazásokon.

Se kompetencia, se akarat és idő nincsen rá, hogy olyan szinten belemélyedjenek a dologba, ami a megalapozott döntéshez szükséges.

A szavazás legtöbbször személyes szimpátián (rosszabb helyeken meg egyenesen pártpreferenciákon) múlik.

A törvény mit ír elő? Ki kell kérni a szülőket, a nevelőtestület és a dolgozók véleményét, figyelembe venni viszont nem kötelező... (a tények kedvéért az említettek támogatták a jelöltet) – külső szakmai szervezetet viszont nem kell felkérni véleményezésre, vajon miért nem? (van még valaki, akinek jelent valamit a szó, hogy szakfelügyelet?)

Igazi magyaros jogszabály.

Ráadásul attól, hogy jó nevelő, jó pedagógus, jó óvónő valaki, még korántsem biztos, hogy a vezetői feladatokat is megfelelően képes ellátni. Persze előre ezt nehéz is megállapítani, ráadásul más a jó vezető a fenntartó, más az alkalmazottak, más a szülők, és pláne más a gyermekek számára :-)

Igyekeztem alapot szerezni a felelős döntéshez, elolvastam a beadott pályázatot, átnéztem a vonatkozó jogszabályokat, szakmai iránymutatásokat, valamint igyekeztem megfogalmazni azokat a fő szempontokat amelyeket én fontosnak tartok az óvodavezető esetében, de ez nem volt elég ahhoz hogy megalapozott döntést hozhassak, hogy nyugodt szívvel rábólinthassak a pályázatra (ráadásul a szülők/dolgozók véleményét csak az ülésen ismerhettük meg), ezért ezt nem is tettem meg.

De van a dolognak egy másik oldala is.

Az előző vezető egy évvel ezelőtti „leváltása” is elég furcsa volt. Akkor ott „érdekes” módon nem írtak ki újabb pályázatot, hanem megbízták a helyettest – aki nem is volt helyettes, vagyis előbb még gyorsan helyettest is kellett cserélni (még a régi vezetőnek), mert az akkori helyettes pont nem a megfelelő ember volt (nem vállalta a dolgot) Húúú tudja valaki még követni?

Mondja valaki, hogy nem vicces dolog a helyi politika! Na de ez már a „régmúlt”, úgyhogy nem is lovagolok rajta tovább.

Eltelt egy év és a pályázat annak rendje és módja szerint megjelent az erre szolgáló honlapon. Egy hónap állt rendelkezésre bárkinek, hogy beadja a pályázatát.

Hogy hányan éltek a lehetőséggel?

Egy, azaz egy fő.

Nem érdekes? Munkahely alig, mindenhol pedagógus elbocsátásokról hallani, hozzánk mégse jelentkezett senki.

Nem érdekes? Mikor „tisztá” lap volt (a hat évvel ezelőtti vezetőválasztásoknál az iskolában

és az óvodában) egymást érték a jelentkezők.

Nem érdekes? Nem!

Hiszen most is elhangzott Zsolnai Úr szájából, hogy elsősorban helyi, sőt intézményen belüli megoldást szeretünk volna (királyi többes rulez!) Sőt hogy „adtunk egy ilyen készletet...”

a jelentkezőnek. Felmerül bennem, hogy másnak meg esetleg másfélét?

Hogy ne beszéljek rébuszokban, azért csak most lett kiírva az új pályázat, hogy a megbízott vezető közben meg tudja szerezni a végleges kinevezéshez szükséges végzettséget, vagyis az egész ügy szépen le volt vajazva.

Gondolom sokan nem értik, hogy mi a gondom ezzel?

(Főleg, hogy Ferencz Zsolt és jómagam alkalmazása esetén is hasonló volt a történet, azzal a különbséggel persze, hogy akkor se kamu, se valódi pályáztatásra nem került sor, hanem a korábbi kvázi munkaviszonyok (polgári szolgálat, illetve megbízás) kerültek meghosszabbításra, formalizálásra. Na meg csak beosztott aktatologatók voltunk, nem vezetők.)

Nos talán gondoljuk végig a dolog másik oldalát. Nézzük meg az ilyen „nyílt” pályázatokat egy „külső” jelentkező oldaláról...

Azt hiszem sokan voltak már ilyen helyzetben, mikor nem rokon/ismerős által akartak munkát szerezni.

Vajon van-e így esélye egy akár sokkal kompetensebb külső jelentkezőnek? Vajon így valóban a legmegfelelőbb emberek kerülnek az adott pozíciókba? Vajon ha ez a standard, akkor van bármi csodálkozni való azon, hogy itt tart ez az ország?

Ez a „pályáztatás” nem volt más, mint intézményesített képmutatás.

Biztos vagyok benne, hogy Magyarország az öngyilkosságok mellett ebben is simán a világelső között van. Csak tudnám miért nem inkább fociban???

Képmutatás szempontból most egyébként le a kalappal a polgármester előtt, elvégre ő nyíltan vállalta, hogy nagy ívben köp az esélyegyenlőségre és törvényekben megfogalmazott (más kérdés, hogy megalkotóik által is kiröhögött) elvekre.

Azért furcsa és érdekes dolgokat hoz az élet, hiszen ha következetesen alkalmazzuk ezt a „mi kutyánk kölyke” típusú megközelítést, akkor nem tudom, hogy egy bizonyos illető mit keres egyáltalán a polgármesteri székben? :-)